

ಬಯಲರಸಿ ಹೊರಟವಳು

ಕಥಾನಂಕಲನ

ಲೇ: ಭಾಯಾ ಭಕ್ತೆ

ಪು: 128 ಬೀ: . 120

ಷ್ಟು: ಭಂದ ಪ್ರಸ್ತುತೆ

ಬಿ-004, ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಾರಂಭೇಸ್,

ಬನ್ನೇರುಫೆಟ್ಟೆ ರಸ್ಟೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 076

‘ನನ್ನ ಒದು’ ಕನ್ನಡದ
ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು
ವರಿಚಯಿಸುವ ಮಾಲೀಕೆ.
ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕನ್ನಡ
ಪ್ರಸ್ತರಗಳ ಕುರಿತ
ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದುವೆಯಾಗಲು ಹೊರಟಿರುವ ಶಾರಿಗೆ ಒಂದು ತೆಳ್ಳನೆಯ ಹೊಸ್ಟೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು. ಅವಳ ಏಳು ತಿಂಗಳ ಬಸುರಿ ಹೊಸ್ಟೆಯನ್ನು ಆದಿಕೊಂಡೇ ಅವಳನ್ನು ಹೊಸಬುಕಿಗೆ ಸಚ್ಚಾಗಿಸುವ ಸಾಲು ಅವರೇಕೆ ಕೈಗ್ರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಉರಿವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ‘ಅಮ್ಮೆ’ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾತಿಚಿಕ್ಕೆಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ದುನಾರ್ತದ ತೇಗನ್ನು ಓದುತ್ತ ಓದುಗರೂ ಮೂಗು ಮುಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಶಿರಾಮ ಕಾರಂತರು ಒಂದೆಡೆ “ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂದರೆ ಅವಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ಅರ್ಥ” ಎಂದಿದ್ದರು. ವಾಸನೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಎರಡೂ ಬಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಾಸನೆ ಎಂಬುದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಕ್ಕಿಂತ ಮುಕ್ಕಿವಾದದ್ದು, ಈ ವಾಸನೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲು, ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಕಣ್ಣ ಕೊಡುವಂದಧ್ರು ಎಂಬ ಮಾತು.

ದ್ಯೇನಂದನ ಕ್ಷುದ್ರತಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡುವುದು ಓದುಗನಿಗೆ ಅಪ್ಪೇನೂ ಆಪ್ಪಾಯ ಮಾನ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ದ್ಯೇನಂದನ ಕ್ಷುದ್ರತಯನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಾಂಗ್ಯವಾದುವ, ಓಳಿಸುವ, ಅದನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ನೆಲೆಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲೋಡಿದಂತೆಲ್ಲ ಕತೆಗಾರ ಮತ್ತು ಓದುಗನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅಂತರ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯತೋಡಗುತ್ತದೆ. ತಂಬ ಅಪ್ಪುವಾದ